

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

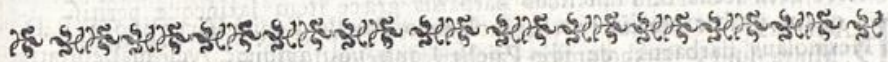
Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Quintiliani Declamationes.

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

præditus sis, ut in arte poetica emineas. Multum (mihi crede) nominis tibi tuisque addideris, si ea quæ ingenii calore confecisti, in lucem de sinu tuo protuleris. Opinor jam te ematuruisse panegyras tuas heroico stilo compositas de Italis Principibus, de Venetis præsertim Dictatoribus, quorum auspiciis præclarissimæ res terra marique gestæ fuerunt. Quid in editionem cessas? An vereris, ne hic tuus labor in reprehensiones incurrat? Nulla te vel improborum iniquitas, vel malivolorum odium de illius arcis præsidio deiiciet, in quo certa disciplinæ ratione & singulari quadam scribendi facultate es collocatus. Cupiebam equidem applicare scripta tua hisce Claudiani operibus, cum ut in justam magnitudinem codex accresceret, tum ut eruditorum ingenia pensitarent, quo flumine eloquentiæ in panegyricis atque elegia fereris, quo nitore verborum floreres, quave sententiarum gravitate refulgeres. Atqui longe secus mihi quam volebam evenit. Tu enim non exoratus me mea opinione fefellisti, nihil tuarum panegyrum aut elegiarum edendo, quod eis nondum extremam manum imposuisse dices. Perlege igitur Claudianum solum, cujus vitam, ut potuimus, in hunc modum edidimus. Errata autem si qua inveneris, partim humanæ imbecillitati, partim librariorum incuriæ velim ascribas. Vale Musarum decus.

QUINTILIANI DECLAMATIONES.

Venetis per Lucam Venetum MCCCCLXXXII.

Jacobus [1] Grafolarius Christophoro [2] de Priolis amicorum optimo salutem dicit. Marcus Cicero ejus benevolentiam, quam quisque erga amicos habere debeat officiorum libris præcepta inferens, illud præcipue animadvertendum censuit, ut si quis provocatus beneficio fuerit, imitari fertiles agros omnino studeat, qui multo plus afferunt quam acceperunt; ei scilicet plurimum conferendo, qui plurimum amore prosequatur. Est enim hoc natura maxime comparatum ut (si a barbaris, si a feris differimus) in reddenda benevolentiam vice prompti facilesque simus. Quod si meritorum quoque cumulus accesserit, tum reddendi beneficii ratio plurimum valet; quod nisi reddatur, ingrati profecto simus, & ab officio boni viri recedamus necesse est. Quæ cum animadverterem, atque me tibi devinctum ea beneficentia, quæ inter amicos summa cum gratia, tum honestate intercedit, animo recenserem, efflagitatus a te diu (tanquam in hoc tibi tuorum erga me meritorum gratiam aliquam referri cuperes) ut M. Fabii magni inprimis & præclari rhetoris declamationes imprimendas curarem, provinciam suscepi. Quæ quidem vel ex hoc mihi grata potissimum existit, quod & tibi amico peculiari satisfacturum, & artis orato-

[1] *Grafolarii* vitam multo labore, ac summa solertia concinnatam edidit nuper F. *Johannes de Augustinis*, amicus meus suavissimus, in II. Vol. Operis sui de Scriptoris Venetis. Fuit is Plebanus Eccl. Sancti Apollinaris Venetiarum, Vicarius Ducalis Basilicæ D. Marci, Archipresbyter Congregationis Sanctæ Mariæ Formosæ,

& Ducalis Cancellarius, pro more suorum temporum. Senio confectus evolavit ad superos ann. MDXXXIV.

[2] *Christophorus de Priolis* Venetus Patrius, quo curante prodire Venetis ann. 1483. Epistola D. Cypriani eidem *Grafolario* nuncupatæ.

oratoriae sectatoribus rem non jucundam facturum sperabam. Ea siquidem est operis tum egregii tum luculenti materia & artificium, ut non minus ad perorandas causas lectione conferat, quam si quis divinas M. Tullii orationes lectione. Proxima enim declamandi ratio veritati multo ceteris utilior eloquentiae studiosis, cum jam apud Rhetores narrationes thesibus communes locos, & ceteras id genus exercitationes dicendo tractassent, quae sola supererat tradebatur, in qua se fictis ad imitationem fori consiliorumque materiis uberius exercere possent. Hujus praecipua cum vir exactissimae latinitatis & eloquentiae Quintilianus oratoriis institutionibus tradidisset, quia in omnibus fere minus praecipua valent quam experimenta, hoc opus unicum prope ac singulare declamandi exemplar dedit. Quod quam sit ornatum, quam elegans, quamque non dicam utile, sed plane his, qui rhetoricae incumbunt necessarium, eorum judicio probetur, qui ipsum auctorem ea cum Cicerone comparatione contulerunt, ut alterum tum omnium sapientiae tum eloquentiae Latinae lumen nuncupaverint. Id cum nostra cura & diligentia imprimendum esset, quoniam multa eruditione, & acri judicio opus erat, quod ex tenuitate doctrinae sentio quam in me sit exiguum; pro suscepti muneris officio antiquis exemplaribus inspectis sollicitoque studio perlectis, ne quid ulla ex parte mendosum esset, Georgio [1] Alexandrino viro doctissimo praecipuo optimo & fidelissimo corrigendum remisimus, qui (ut omnia accurate inspexit) solita diligentia recognovit. Prodeat igitur in lucem Quintilianus, quatenus tanti viri judicio bene de Latina lingua promeriti elegantissimum opus rasum prius, ubi scriptorum indocta manus depravaverat, approbatum est. Vos vero non ingrati Lectores (quanquam Latini omnes Georgio solerti & egregio rhetori ob diligenter & exquisite collectos & interpretatos nostrorum scriptorum sensus plurimum debeamus) hoc etiam pro labore nonnihil gratiae homini apponetis. At nostri memores, quando Fabii Declamationes nostra opera nostrisque impensis veluta situ squaloreque revocavimus, si non debebitis, nostrum tamen imitantes exemplum ad veterum scriptorum indaganda & corrigenda volumina elaborate. Vale.

[1] Nempe Merula.

